

СЛУЖІННЯ ПАВЛА В КОРИНТІ

« У видінні вночі
Господь сказав
Павлові: Не
бійся, але
говори і не
мовчи,
бо Я з тобою, і
ніхто не
накинеться на
тебе, щоби
заподіяти тобі
зло, тому що
маю в цьому
місті багато
людей! »
(Дії 18:9-10)

Після Послання до римлян Послання до коринтян є найоб'ємнішими з тих, що написав Павло.

Два листи, що збереглися до наших днів, були написані з різницею всього в кілька тижнів. У них ми знаходимо практичні поради щодо вирішення складних ситуацій, що виникають у стосунках між братами.

Щоб правильно зрозуміти їхній зміст, нам слід спочатку ознайомитися з контекстом, у якому вони були написані.

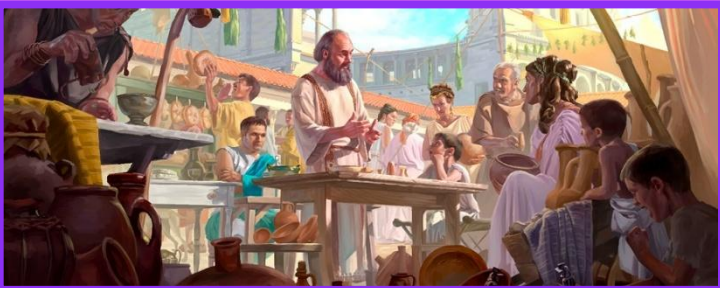
Покликання Павла

Подорож до Коринта

Місто Коринт

Коринтяни

Листи до коринтян

ПОКЛИКАННЯ ПАВЛА

“Павло, апостол не від людей, не через людину, але через Ісуса Христа і Бога Отця, Який воскресив Його з мертвих, (Галатів 1:1)

Окрім дванадцяти, обраних Ісусом, у Біблії згадуються й інші апостоли, такі як Матвій (Ді. 1:26), Варнава (Ді. 14:4), Яків та Павло (1 Кор. 15:7-9).

Як Павло став апостолом?

За вибором Ісуса (Гал. 1:1)

Коли його обрали?

Ще з лона матері (Гал. 1:15)

Коли його покликали?

На шляху до Дамаска (Ді. 22:6-7)

Апостолом кого він був?

Язичників (Гал. 2:9)

З моменту свого покликання життя Павла було зосереджене на Ісусі. Він думав про Ісуса, говорив про Ісуса, розповідав про Ісуса всім.

Саме тому з самого початку свого перебування в Коринті Ісус був у центрі Його проповіді (1 Кор. 2:2).

ПОДОРОЖ ДО КОРИНТА

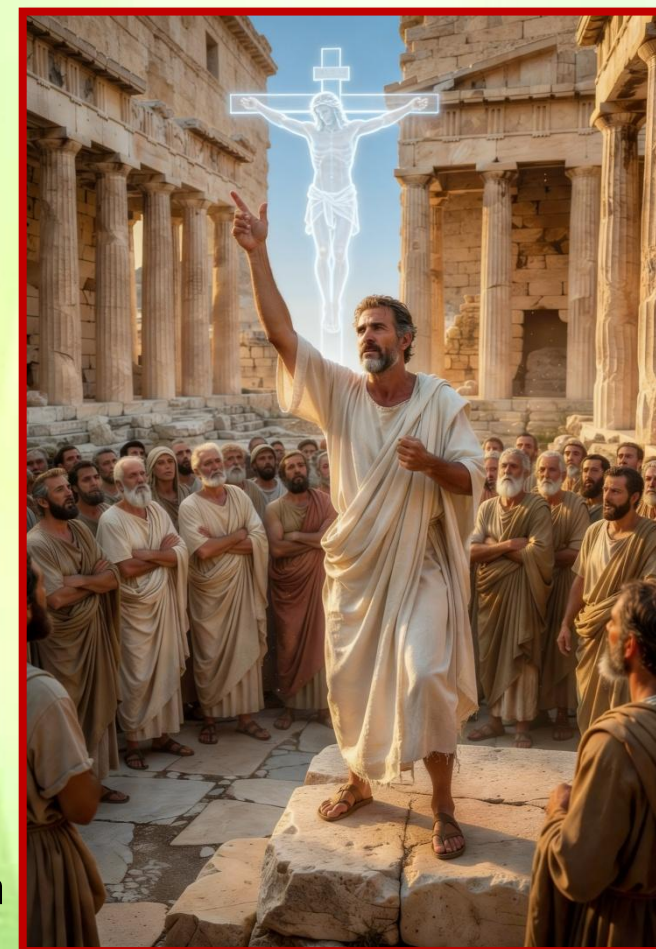
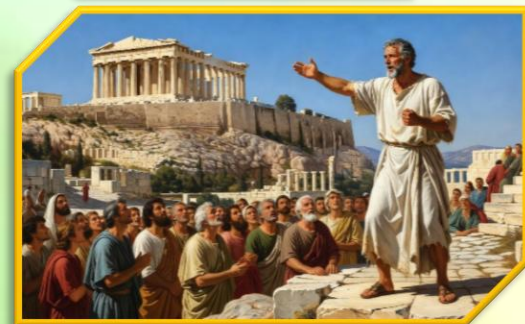
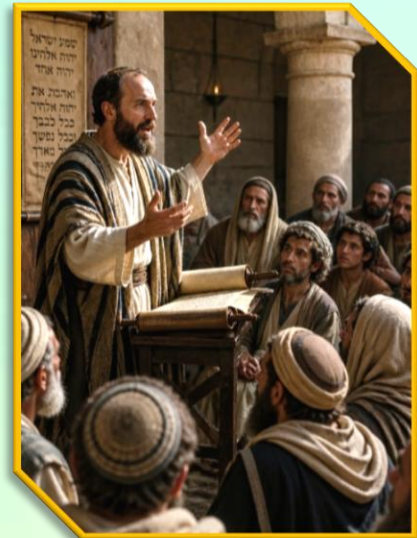
“Після цього [Павло], залишивши Афіни, прибув до Коринта.” (Дії 18:1)

Під час своєї другої місіонерської подорожі Павло був спонуканий Святим Духом вирушити до Європи (Дії 16:6-10). Там його вигнали з Філіпп (Дії 16:12, 38-39), Солуні (Дії 17:1, 5, 9-10) та Верії (Дії 17:13-14).

В Афінах, проповідуючи євреям у синагозі та язичникам на площі, його запросили виступити в Ареопазі (Ді. 17:16-21). Після красномовної промови лише дехто прийняв Ісуса (Ді. 17:34).

Покинувши Афіни, Павло вирушив до Коринфа, де зустрівся з Акілою та Прискилою, з якими разом займався виготовленням наметів (Ді. 18:1-3).

Як завжди, він почав проповідувати спочатку євреям у синагозі, а потім язичникам (Ді. 18:4-8). Під час свого перебування в Коринті, після «розчарування» в Афінах, Павло вирішив не покладатися на людську мудрість, а проповідувати лише «Ісуса Христа, і то розп'ятого» (1 Кор. 2:2).

МІСТО КОРИНТ

"оскільки є багато богів і багато володарів(1 Коринтян 8:5)

Коринт був зруйнований римлянами у 146 році до н. е. Згодом, у 46 році до н. е., Юлій Цезар відправив туди колонію, що складалася з ветеранів та вільновідпущеників. Зрештою, місто повністю відновилося у 44 році до н. е. Коли Павло відвідав його, воно вже було важливим торговим центром. Важливість Коринфа полягала в його розташуванні на Коринфському перешийку, де місто мало два важливі торгові порти: Лекео в Коринфській затоці та Кенкреас у Саронічній затоці.

Завдяки своїй комерційній діяльності Павло зміг зайнятися виготовленням наметів. Однак багатство Коринфа (яке не поступалося багатству Афін) мало низку недоліків.

Ідолопоклонство та сексуальна розпуста заповнили місто й проникли в його культуру. Значна частина послань Павла до коринтян спрямована на те, щоб викоринити ці проблеми, які проникали в церкву.

КОРИНТЯНИ

"У видінні вночі Господь сказав Павлові: Не бійся, але говори і не мовчи," (Дії 18:9)

Євреї Коринту відкинули це послання, що змусило Павла покинути синагогу і почати збиратися з язичниками в будинку, розташованому поруч із синагогою (Ді. 18:4-7).

«Розбещення, яке він бачив серед язичників, а також презирство та образи з боку євреїв, завдали йому великого душевного болю. Він сумнівався в мудрості спроби побудувати церкву з матеріалу, який там знайшов» (Е. Г. В. «Листи до друзів». с. 203).

Тоді Ісус з'явився Павлу у нічному видінні, щоб підбадьорити його продовжувати свою справу серед коринтян, запевнивши, що багато хто прийме це послання (Ді. 18:9-10).

Зміцнений цим видінням, Павло залишався в Коринті півтора року (Дії 18:11). Зрештою, юдеї привели Павла до суду (Дії 18:12-13). На той час, коли він покинув Коринф, вже була заснована велика церква (Дії 18:18).

ПОСЛАННЯ ДО КОРИНТЯН

“Бо посланці від Хлої сказали мені про вас, мої брати, що між вами є суперечки.” (1 Коринтян 1:11)

1 Коринтян 1-6

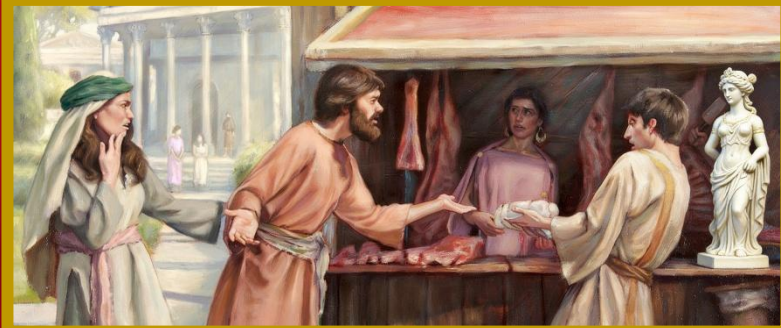
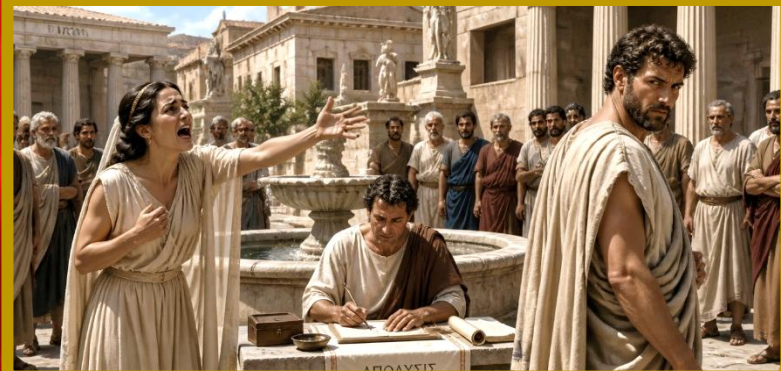
Повідомлений Хлоєю про кілька проблем, що існують у церкві, Павло застерігає їх щодо: угруповань, статевої розпусти, чвар та проституції.

1 Коринтян 7-16

Родина Хлої також передала йому листа з низкою запитань від церкви щодо різних тем, на які Павло відповів: шлюб; розлучення; безшлюбність; їжа, принесена в жертву ідолам; поведінка під час богослужіння; використання духовних дарів; та воскресіння.

2 Коринтян

Це другий лист, що зберігся, хоча Павло написав ще кілька (можливо, до двох збережених листів та/або в проміжку між ними). Він хвалить коринтян за те, як вони вирішили деякі проблеми, але закликає їх дивитися на світ крізь призму Євангелія, уникаючи впливу навколишньої культури.

«Посланці Божі у великих містах не повинні зневірюватися через безбожність, несправедливість та розпусту, з якими їм доводиться стикатися, намагаючись проголошувати радісну новину про спасіння. Господь хоче підбадьорити всіх, хто так працює, тим самим посланням, яке Він дав апостолу Павлу в безбожному місті Коринті: «Не бійся, але говори й не мовчи, бо Я з тобою, і ніхто не зможе тобі заподіяти шкоди, бо Я маю багато народу в цьому місті». Дії 18:9, 10. [...] У кожному місті, хай яке б воно було сповнене насильства та злочинів, є багато людей, які за допомогою належного навчання можуть навчитися слідувати за Ісусом. Тисячам людей можна таким чином донести спасительну істину та спонукати їх прийняти Христа як свого особистого Спасителя».

Е. Г. У. (Пророки і царі, с. 207)